

TALLINNA POLÜTEHNİK

TPI PARTIISOLITEKTOORAADI, KOMSOMOLIKOMITEE JA AMETIÜHINGUKOMITEE HÄÄLEKANDJA

Nr. 11(1160)

Ilmub 1949. a. aprillist

Reede, 5. aprill 1985

Hind 2 kop.

Märtsis külastas meie instituuti Turu Kaubandusülikooli rektor professor Reino Kanerva. Külalise võttis vastu ning tutvustas talle meie instituuti majandusteaduskonna tööstuse juhtimise ja planeerimise kateedri juhataja professor Raoul Üksvärav.

Reino Kanerva kohtus ka meie õppeprorektorite Boris Tamme ja Valdek Mikkaliga.

19. märtsil oli majandusteaduskonna õppejõududel ja üliõpilastel hea võimalus kuulata professor Reino Kanerva loengut teemal «Infoühiskond». Enne loengu algust tutvustas prof. R. Üksvärav kuulajatele esinejat ja Turu Kaubandusülikooli. Professor Reino Kanerva põhialaks on rahvusvaheline kaubandus, kuid ta tegeleb ka andmetöötluse ja arvutustehnika majandusala rakendamise probleemidega.

Alljärgnevalt mõned huvitavamad mõtted professor Reino Kanerva loengust.

* Kaasaja ühiskonnas on toimunud info-revolutsioon, ühiskond on muutunud info-ühiskonnaks.

* Infost on saanud ühiskonna jõuallikas ja info-revolutsiooni võib kõrvutada ajaloost tuntud energia- ja tööstus-revolutsiooniga.

* Info-revolutsiooni iseloomustab info hankimise, säilitamise ja edastamise võimaluste mitmekordistumine.

* Infoühiskonna aluseks on andmetöötlus, infolekandetechnika ja mikroelektronika.

* Erinevate maade infotehnika arengutasemed on ebavõrdsed. Kes on korra maha jäänud, see jääb üha rohkem maha.

* 10% Maa elanikkonna käsituses on 90% kogu maailma elektroninfost.

* Paljudes arengumaades pole toimunud isegi tööstus-revolutsiooni ja nende maade otsehüpe infoühiskonda on võimatu.

Turu Kaubandusülikooli rektor professor Reino Kanerva oli nõus vastama meie küsimustele. Niisiis,

Intervjuu Turu Kaubandus- ülikooli rektori professor REINO KANERVAGA

* Mis aastal asutati Turu Kaubandusülikool?

Meie ülikool asutati aastal 1950 ja on üks vanemaid Soome kõrgkooli, sest peaaegu kõik tänapäeva Soome kõrgkoolid on asutatud 1960-ndatel aastatel. Erandiks on ligi 350 aasta vanune Helsingi Ülikool. Soomes on üldse 17 kõrgkooli. Meie nelja ja poole miljonilise elanikkonnaga maa kohta võib seda heaks näitajaks lugeda.

* Mis on Turu Kaubandusülikooli põhialüksusteks? Mitu aastat teil õpitakse?

Meil on vaid üks teaduskond ja anname kaubandusteadusliku kõrghariduse. Põhialüksusteks on kateedrid. On viis kateedrit: arvepidamise, haldamise ja turustamise, majandus-

KÜLAS OLII REKTOR REINO KANERVA

Alar Mäe foto

teaduse, metodoloogia ja majandussotsioloogia ning võrkeelte. Põhikursus, mille lõpetamisel saadakse ökonomisti kutse ja kaubandusteaduste magistri kraad, kestab neli aastat. Üksikud eriti andekad üliõpilased jätkavad õpinguid ning omandavad kaubandusteaduste litsentsiaadi ja doktori teaduskraadi. Litsentsiaadikraadi taotlejad peavad enne väitekirja kaitsmist kaks ja pool aastat teoreetilisi aineid õppima. Paljud meie üliõpilased asuvad juba stuudiumi ajal ökonomistidena tööle, sest praegu on Soomes ökonomistidest puudus.

* Mitu uut üliõpilast teie ülikooli igal aastal vastu võetakse?

Kaubanduslikud erialad on Soomes praegu eriti populaarsed. Meie kõrgkooli võetakse igal aastal vastu umbes 200 uut üliõpilast, kusjuures õppida soovijaid on viis korda rohkem.

* Kas ka Soomes on ette tulnud reaerialade, sealhulgas tehnikaerialade populaarsuse ajutist langust? Üldse, millised erialad on praegu Soome noorte hulgas populaarsed?

Jah, hiljuti oli meil tõesti «kõvade teaduste» populaarsuse teatud mõõn, kuid tundub, et tänaseks on see nähtus taandunud. Siiski võib täheldada

«pehmete teaduste» populaarsuse jätkuvat tõusu.

* «Pehmete teaduste» all mõtlete vist humanitaarteadusi?

Täpselt nii. «Kõvad teadused» aga on fundamentaalteadused, tehnikateadused, kaubandusteadus, õigusteadus, arstiteadus jm. Kui rääkida tehnikaerialade populaarsusest, siis Soomes on väga erineva määraga tehnikaulikooli. Meie maa kõige kuulsamas tehnilises õppeasutuses, Helsingi Tehnikaulikoolis on väga suur sisestamiskonkurss. Muud Soome tehnikaulikoolides on konkurss väiksem, mõnel pool ka peaaegu puudub. Soome kõrgkoolide arstiteaduskondadesse oli varemalt väga raske sisse saada, kuid nüüd on see palju kergem.

* Millised kitsamad kaubandusteaduse erialad on esindatud teie ülikoolis?

Iga meie üliõpilane valib järgmiste õppekavade vahel: arvepidamine, ettevõtete haldamine, turustamine, väliskaubandus, kvantitatiivne planeerimine, üldine majandusteadus.

* Milline on loengute-harjutustundide ja tudengite iseseisva töö vaheline suhe Soome kõrgkoolides?

Meil on loenguid ja harjutustunde isegi väga palju! Loengute ja harjutustundide maht on eriti suur esimesel ja teisel

kursusel. Meie ülikooli esimesel kursusel peetakse loenguid 40 astronoomilist tundi nädalas. 70-ndate aastate lõpul uuendati Soome kõrgkoolide õppekavasid ja sellest ajast peale ongi auditoorse õppetöö suhteline maht väga suur. Varem oli loenguid-harjutustunde palju vähem.

* Kui tihti peavad teie ülikooli tudengid eksameid andma?

Aastas toimub meil vähemalt neli eksamisessiooni. Üks sessioon on sügisel, teine vahetult enne jõulupühi, kaks sessiooni viiakse läbi kevadel. Meie üliõpilased annavad eksameid nii loengutel kuulatud kui ka iseseisvalt läbitõotatud materjali kohta.

* Teie ülikooli tutvustavas brošüüris on foto, mille põhjal võib oletada, et teil on naisüliõpilasi rohkem kui meesüliõpilasi. Kas see on nii? Ega Soome kõrgkoolid feminiseeru?

Meie ülikoolis ja üldse Soome kõrgkoolide kaubanduslikel erialadel on noormehi samapalju kui neiusid.

Me lähtume sellest, et majanduselus vajatakse võrdselt nii mehi kui naisi ning seetõttu ülikooli vastuvõtmisel me ei eelista üht sugupoole teisele.

Soome tehnikaulikoolides on noormehed tugevas ülekaalus.

* Kuidas on korraldatud riigi rahaline toetus kõrgharidust omandavaile noortele?

Riik maksab üliõpilasele õperaha, mida hiljem tagasi maksmata ei pea. Summa on suhteliselt väike ja sõltub eelkõige üliõpilase õppeedukusest. Peale selle annab riik üliõpilasele õppelaenu, millelt võetavad protsendid on suhteliselt väikesed. Soome ülikoolides puudub semestrimaks ja riik toetab üliõpilaste toitlustamist. Kõrgkoolides on lõunasöök keskestäbi ühe kolmandiku võrra odavam kui mujal.

* Kuidas Soome tudeng oma suvise õppevaheaja veedab?

Üldreeglina on Soome üliõpilastel õppetööst vaba terve suvi juuni algusest augusti lõpuni. Enamus tudengeid veedab suve välismaal tööd tehes. Välismaal töötatakse mitmesugustel vaimse ja kehalise töö aladel eesmärgiga õppida täiuslikult valdama mõnd võrkeelt.

* Millise sooviga TPI õppejõududele ja üliõpilastele lõpetatakse teie jutuaajamist?

Sooviksin, et Turu Kaubandusülikooli ja Tallinna Polütehnilise Instituudi vahelised sidemed nii õppejõudude kui ka üliõpilaste tasemel edaspidi veelgi tihedamaks muutuksid.

Ülevaate andis ja intervjuu võttis
KULDAR TAVETER, TI-41

KES KUS MIS

20. märtsil suunati TPI Nõukogu saalis tulevastele töökohtadele 183 majandusteaduskonna eelviimase kursuse tudengit. Kõvad jaotati 24 tööstuse planeerimise ning 46 tööstuse raamatupidamise ja majandusanalüüsi tulevastele ökonomistidele, samuti 45 masinatööstuse, 18 ehituse-, 24 teeninduse- ja 26 info-tööstuse tulevastele majandusinseneridele.

Nagu tavaks, oli «must töö» eelnevalt tehtud profileerivates kateedrites. Komisjoni ees toimus vaid kokkulepete vormistamine «jah» sõnaga ning allkirjaga. Eelvest noortel sellegipoolest silmis ja suudes. Piduikkust tudengite poolt rohkem kui komisjonilt.

Noormehed viigipükstes, parem pintaakki seljas, eranditult lipsuga kraegi kaelas. Mõnda meest ei tundnud niimoodi esimese pilguga ära. Rääkimata nendudest ja noorikutest, kes päris kõrget klassi demonstreerisid. Ei, häbenebada küll ei tulnud rohkemvõimete ettevõtete esindajaskonna ees.

Algus täpselt kell 10 ja kell 12 ja 1 minut oli 183 tudengi iseseisva elutee orientiirid palka paadud. Liiga kiiresti muidugi, oodatud pidulikkusest jäi puudu. Võinuks tahta suuremat huvi ning kohest kontakteerumist tulevase töökohta esindaja poole. Kuid — ega iseseisva elutee algus alati lilledega sillutatud ole.

Meeldivaks üllatuseks siiski lilled ja tugev käepigistus TE-81 üliõpilasele Urmas Piirile Tallinna Hotellikondise esindajate poole, nende sõnade kohaselt selle eest, et ta «õige töökohta valis».

J. Toomaspoeg,
majandusteaduskonna dekaan

*

Neljapäeviti ootab üliõpilasi FESTIVALIKLUBI. Armas rohelises räägitakse möödunud üliõpilaste ja noorsoofestivalidest ning ka peatselt lähenevast. Kohtutakse paljude külalistega ning saab ka tantsida. Jälgige reklaami.

*

Teisipäevast neljapäevani toimus 36. üliõpilaste teaduslik-tehniline konverents, mis sedapuhku oli pühendatud Suures Isamaasõjas saavutatud võidu 40. aastapäevale. Töö viidi läbi 23 sektsioonis ning kokku oli üle 400 ettekande nii meie instituudi tudengitelt kui ka teiste liiduvabariikide tehnikatudengitelt.

*

10. aprillil kell 18.00 on Andres Särevi kortermuuseumis (Tina 23—13) Mari Vallisoo luuletund «Uks on meil oma inimene». Luulet loeb Nukuteatri näitleja Eve Maremäe. Muusikaline kujundus Urmas Alendriit. Piletid (4 50 kop.) müügil kohapeal. Tudengid, olete oodatud!

VOIB VAHEL KA NII

Oleks hea, kui juuresoleva tabeli (avaldame osaliselt — TP toim.) andmete najal ei tehtaks ebaõigeid üldistusi ega kõikehõlmavaid järeldusi. Tegemist ei ole rohkemaga kui talvise eksamissüsteemi kokkuvõtliku kirjeldusega. Miks seda just nii tehti, selleks olid mõned eesmärgid, aga ka eeldused.

«Juhtimise alused» loetakse tööstuse planeerimise erialal 68 tunni ulatuses eelviimasel ja viimasel õppesemestril. Kõige muu kõrval peatatakse seal ka niisugustel küsimustel, nagu õigused ja vastutus, otsustamine, tööalane hindamine ja kontrollimine. Enne seda on kuulajad läbinud samamahulise «Organisatsioonipsühholoogia» õppeaine ning viimasel õppesemestril läbitakse samamahuline «Juhtimise erikursus», kus käsitletakse ka juhtide väljaarendamist.

Esitatavale konkreetsema sisu andmiseks ja paremaks lah-timõtestamiseks seostatakse aine käsitlemine näidetega, mis tulenevad nii kuulajate vahest tegetsemismiljööst kui ka majandusorganisatsioonide tegetsemispraktikast. Kas tööalane tegevus peab toimuma rohkem enesekontrollil või olema kontrollitud teiste poolt; kas on kergem hinnata teisi või ennast; kas tulemuste hindamisel ei peaks hinnataval olema suurem hääleõigus jne. Sel teel püütakse kuulajaid aidata paremini tunnetada enese mina ning muuta nad teadlikumaks ja oskuslikumaks nii enese kui ka teiste hindamisel.

Kui õppejõud semestri lõpul eelolevat eksamit puudutades lisas veel paar poolprovokatsioonilist seisukohta (ise te teate kõige paremini, kui palju te teate; ega mulle ei ole neid hindeid tarvis, vaid teile), oli asi järgnevateks sammudeks küps. Lätti, et lähtuda kohe ainult eksamineeritava enesehinnangutest on veidi vara. Kui aga hinnata kahepool-selt, peaks sisuline pilt kujunema objektiivsemaks ning ka vorminõuded täidetuks.

Õppeaine «Juhtimise alused» eksamitulemused
õpperühmas TP-71

Eksami- ilmu- mise jär- je- kord	H I N D E D									Alghinde erinevuse põhjus te- gelikult roll- hinnetest testi ja koost- hindest sa- (eksami- neeritava arvamus) (val- lides)	
	Õppejõud			Üliõpilane							
	1. küs.	2. küs.	3. küs.	Koost- hinne	1. küs.	2. küs.	3. küs.	Alg- hinde	Alg- hinde		
1	5-	5	5	5	4	5	5	3	10	Kõike ei tea keegi. Hea pilet	90
2	4+	5	5	5		4	5	4	4	Hea pilet	40
3	5-	5-	4	5	5	4	4	4	4	—	Ei osan- lenud
4	4	5-	5	5	4	5	5	5	5	—	75
5	5	5	4	5	4	5	5	4	4	Taasainoi- likkus	90
6	2	3	4	2	3	3	4	3	3	Liakliisi- miste puhul ei muuda enam kesken- dada	80
7	3	5-	4+	4	3	5	3	4	4	—	50
8	5	5	5	5	4	5	5	4	4	Ei osanud üht piletit	75
9	5	5	5	5	4	4	4	4	4	Enese alla- hindamine	100
10	3	3	5-	4	3	3	5	3	3	Lõpuks tek- kis enesest parem veen- dumus	50
11	3+	4	4	4	3	4	4	3	3	Hea pilet	80
12	5	5	5-	5	5	5	3	3	3	Osa ette valmistamata	75
13	4+	4-	5	4	5	4	5	4	4	—	80
14	5	4	4+	4	5	4	4	4	4	—	40
15	4+	4	3-	3	3	4	3-	3	3	—	5
16	4+	5	5	5	5	5	5	4	4	Mõni asi ei tule meelde	100
17	4	5	5	5	5	5	4	4	4	Osa kirjan- dust luge- mata	70
18	5-	5-	5-	5	4	4+	4	3	3	Enese ala- hindamine	80
19	4	4+	4+	4	4	3	4	3	3	Kaigestum- ine enne eksamit	95
20	5-	5	5+	5	4	5	5	4	4	Ülehin- damine suh- tatakse halvasti	0

* Üleliidulise kontrolltesti juhtimisküsimuse vastuse hinne liigiti hiljem võrdluseks

Õppejõu poolt põhjustas antud sammu astumise veel rühma tugev tase ning aktiivne suhtumine kõigisse oma tegevustesse ja toimingutesse. Kõrvalise tähtsusega ei olnud ka õppejõu hindamissüsteemi õigsuse kontrollimine.

Hindamisprotseduur eksamil oli järgmine. Kõigepealt, s.o. enne eksamipileti võtmist, kirjutas eksamineeritav paberile-

he ühele poolele oma nime, teisele oma arvatavate teadmiste hinde. Vastamise käigus fikseeris eksamineerija enesele iga küsimuse järel hinde ja nende põhjal ka lõpphinde. Järgnevalt paluti eksamineeritava küsimuste kaupa teatavaks teha enesele antud hindeid. Seejärel tegi eksamineerija teatavaks oma hinded ning kandis oma lõpphinde protokollile ja õpimärkikku. Lõpuks

arvati eksamineeritava alghinde erinevuse ilmnenisel eksamineerija lõpphindest selgitati erinevuse põhjused. Lõpphinde täpsustamiseks tuli 6-ndaale ja 10-le eksamineeritava eesitada teistesse piletitesse puutuvaid lisaküsimusi, neist ühele mitte rahul olemise tõttu rahuldava hindega.

Taolise hindamisviisiga taotletud eesmärgid oma põhiosas saavutati. Lisaks ilmnis eksamineerimisele üldiselt iseloomuliku (arvamuste lahkuminek hinnetes, osa materjali mitteõppimine, õppimist takistavad asjaolud jms), mida peegeldab nii tabeli numbriline kui ka tekstiosa. Mis puutub eksamineeritava enese kohta antud madalamatesse hinnetes, eriti alghindesse, võrreldes eksamineerija hinnetega, siis on see taoliste juhtumite üldiselt tüüpiline. Ükskõik, missugusel täpsel põhjusel, kuid ennast hinnatakse harilikult madalamalt kui teevad seda teised. Hinnatava peamine kartus on, et ülehindamine ei jäta head muljet.

Kui midagi kokkuvõtlikult juurde lisada, siis kõigepealt seda, et oodatud head sisulised, s.o. õppeainet puudutavad tulemused osutusid tegelikult veelgi paremaks. Kui suurt osa selles etendas rühma, eriti aga rühma tipu tugev tase teiste kaasatõmbamisel, sügisel toimunud üleliidulise kontrolltesti mõju (antud õpperühm oli institutsioon kontrollitud parim), kasutatud hindamisviisi motiveeriv toime või veel mingi tegur, on raske öelda. See nõuaks iseseisvat uurimist.

Kas toodud hindamisviis on hea või paha, mõni teine täpsem või üldisem, parem või halvem, on omaette küsimus. Põhjendatult ja õiglaselt hinnata on võimalik mitut moodi. Kui aga vähegi võimalik, peaks eksamineeritava hindamisprotsessis esinema mõnevõrra laiemas kui ainult hinnatava rollis. Suurem osavõtt toimuvas võimaldaks tal paremini otsustada nii enese teadmiste, oskuste ja potentsiaali üle kui ka valmistada teda paremini ette teiste tööalaseks hindamiseks tulevikus.

Professor RAOUL ÜKSVÄRAV

**ÕPPETÖÖ
KORRALDAMISEST
ARMEETEENISTUSEST
TULEVATE ÜLI-
ÕPILASTE GA**

1985. aasta kevadel-suvel liituvad TPI üliõpilasperre uues-ti osa praegu ajutiselt armeeteenistuses olevaid endisi üliõpilasi. Nagu näitavad dekaanaatide ja rühmajuhendajate kontaktid ja kirj vahetus sõduripoistega, ollakse nüüd müidugi elavalt huvitatud õppetöö jätkamise võimalustest ja tegelikust korraldamisest.

NSVL Kõrg- ja Keskerihariduse Ministeeriumi instruktiivmaterjali alusel võttis TPI rektoraaht oma istungil 5. märtsil vastu järgmised seisukohad.

Üliõpilaseks ennistamine on soovitatav korraldada kohe peale armeeteenistusest tulekut. Ennistamiseks on vajalik vaid esitada avaldus rektori nimel ja arstitõend oma teaduskonna dekaanilt. Ennistusavaldused koos dekaani märkustega vaadatakse läbi nädala jooksul ja ennistamisel määratakse üliõpilane ka kohe stipendiumile. Avalduse esitamisel on vajalik vestelda dekaani või prodekaaniga, sest I ja II kursuse õppeplaanid on vahepeal muudetud ning mitmetel erialadel võivad tekkida vaheväljad. Võimaluse korral organiseerivad dekaanid vestlusõhtu-kohtumise kõikide probleemide läbiarutamiseks ja taastatavuseks.

Vestlusel määratakse kindlaks vahevälgade likvideerimise tähtaeg, antakse informatsiooni nende ainetest loengute ja konsultatsioonidest. Vaheväljad peavad olema likvideeritud enne järgmist eksamissessiooni, seega siis detsembriks 1985. a. Paljudel üliõpilastel tekib näiteks vahevälg aines «Arvutus-tehnika», selle aine läbivõtmise toimub organiseeritult, s. t. tunniplaanis olevate loengute ja harjutustega. Siinkohal ongi vajalik märkida, et just arvutustehnika vallas on TPI õppeplaanid vahepeal tublisti moderniseerunud ja täienenud. Täienenud on ka meie materiaalne baas mitmete uute elektronarvutitega ja kuvari-klassisiga. Sügisel läheb aga ekspluatatsiooni ka uus arvutuskeskuse hoone koos õppeklas-sidega. Uutes õppeplaanides on vanematel kursustel lisatud ka aineid mikroprotsessoritehnika, robotitehnika ja automaatprojekteerimise valdkonnast. Teaduse ja tehnika edasimineku kajastub nüüd konkreetselt ka õppeplaanides.

Kahtlemata on I kursuse õppematerjalist palju ununenud, uue õppimine tugineb aga eelnevalt läbivõetud materjalil. Suuremahuliste ja raskemate ainetega «Kõrgem matemaatika» ja «Füüsika» meeldetuletuseks ja kordamiseks koostasid ka-teedrid vastavad konseptiivsed õppevahendid. Need brošüürid ilmusid meie rotaprintist just äsja ja vajaduse korral saadame neid ka praegu välja, andku vaid soovijad selleks märku oma dekaanilt või rühmajuhendajale. Ennistamisel saab kordamismaterjali iga üliõpilane, pealegi vajavad seda eriti need, kellel jäi sooritamata eksam armeeteenistuse siirdumisel. Kordamiskursused põhianetes organiseerime juuni- ja septembrikuus.

Kevadel ja suvel ennistatud üliõpilased leiavad suvel rakkendust kas EÜE ridades või TPI ehitustel Tallinnas. Teaduskonnad ja rektoraaht püüavad teha kõik, et õppetöö armeest tulijatega algaks sujuvalt, vahevälgade likvideerimine organiseeritult, ühiselamusse paigutamine häireteta.

Kõiki armeeteenistuses olevaid üliõpilasi oleme mõttes püüdnud oma kollektiivi liikmeteks ja arvestame ning soovime 100%-list ennistamist. Armeeteenistuse karistus süvendab kindlasti huvi erialase kõrghariduse järgi ja muutis tõsisemaks ka suhtumise oma elu korraldamise probleemidesse. Ennistamise edasilükkamine tekitab hilisemat kahetsust ja vähendab eduka õppetöö võimalusi.

TPI õppeprorektor
V. MIKKAL

«Lütleklubi «Ilmre» järjekordsetest luuletundidest (pühendatud Suures Isamaasõjas saavutatud võidu 40. aastapäevale) põimik. Koostanud P. Novod.

KODANIKULUULET

VLADIMIR BEEKMAN

Katkend poemist «Ida-Euroopa valgus»
Härrasrahvas
ehitas piinlikult puhaste jooniste järgi
gaasikambriid
ja tohtu korstna.
Ühe ühise korstna
kõigi jaoks.
Korstn ei tunne kahetsust,
ta on kivist.
Üleaedse jonn?
Jätta!
Kaastunne?
Jätta!
Armastus?
Jätta!

NOORI AUTOREID

MALL PAAS

Küünlaid ja valgeid kardinaid,
mere pealt tulevaid pilvi
armastand olen truult.
Mängida sinises teatris
tuult tahtnud,
tuult.

Kui kord sirgelt ja selili laman
tähtede kirkas külmas,
keerleb mu hing maailmas.
Tõsitasadust segab,
puruks on silmas.

* * *

Ei ole, kus panna pääd.
Ei ole, kus soendada käsi.
Viirvendus õhku jääb
selge ja külm kui vesi.

Hõljuda on neil hea.
Tume ja maine ei vaota.
Poiss või tüdruk, ei tea.
Tato tuleb, tiivad laotab.

EVE PIIBELEHT

Tol päeval varastasin iseenda
ja lukkusin sest ruumist hääletult.
Veel selja taga musti helbeid lendas
neist tuhakspõletatud päevikuist

ja piltidest. Ma maalides kord olin
üks õnnelik ja lootusrikas laps.
Ent joobununa trampides nüüd hüüdsin —
näe diletant! Istu, sõber, — kaks!

Ning laperdades mõrkjas sügistuules
kui tühi valge paberpuhas leht,
kas öelda võin, üht hoomamatut luues,
hetk, peatu, sest see armastus on eht?

PEETER PÄRNSALU
LEMBELINE

On ruske rind,
pruun rinnanibu
ja lapsel mõnus
silmad-kinni piimapidu.

TIIA SOASEPP

LUMIVALGEKESE LAUL

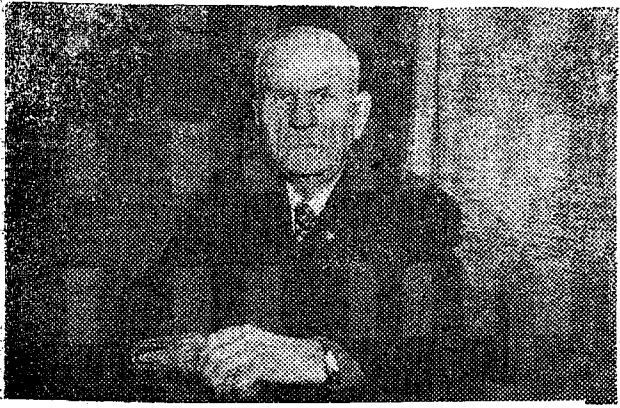
Ootasid mind ammu, ammu,
olin kaua lõunal.
Ootasid, et anda mulle,
ühte punast õuna.

Ootasid mind kaua, kaua,
päike vajus tulle.
Sõlmisid siis sametpaela
lipsuks kaela mulle.

Ootasid mind sada aastat
kuni kummus õõ.
Pannaldasid minu ümber
kullakarva vöö.

Hammustasin punast õuna,
mürki oli vähe,
kandsin kaelas sametpaela,
kanda oli lahe,
kullakarva vöö, kui tahtsin,
pannal kargas lahti.

Sina aga ootad ikka.
Mis veel mõtled tuua?
Sulle seitset päkapikku
ihkan ilma tuua.

Filosoofia kateedri professor OTTO STEIN tähistas 24. märtsil oma 85. sünnipäeva. 65 aastat on ta olnud Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei liige. 25 aastat on ta kuulunud TPI õppejõudude kollektiivi.

Meie filosoofide peres on Otto Steini nimi hästi tuntud. Palume lugupeetud professoril vastata, kuidas saadakse filosoofiks?

«Filosoof sai minust siis, kui mõistsin, et kõrvuti lahingu-relvaga tuleb sotsialistlikku riiki kaitseda ka ideoloogia vallas. Sellele äratundmisele jõudsin Koduõja päevil Ukraina punase kasakaväe ridades polgu partorgina. Opingud Lääne Vähe-musrühvuste Kommunistliku Kasvatuse Ühikoolis ja N. Krupskaja nimelises Kommunistliku Kasvatuse Akadeemias andsid vajaliku teadmiste-pagasi. Kogu järgnev elu ja tegevus on olnud pidev uute teadmiste kogumise protsess. Poliitilise Suure Isamaasõja aastail Eesti Laskurkorpuse rida-des suurendas praktilisi kogemusi, eriti ideoloogilise võitluse

valdkonnas.

Olen püüdnud oma seniste aastate jooksul anda filosoofia-alaseid teadmisi noortele, kujundada üliõpilaste kommunistlikku maailmavaadet. Näen marksistlik-leninlikus maailmavaates, kommunistlikus ellusuhtluses üht peamist panti kommunismi võidu saavutamiseks meie maal ja sellele ongi pühendatud kogu mu töö.»

Professor Otto Stein oli aastail 1960–1965 TPI filosoofia kateedri juhataja. Sellele eelnes filosoofia kateedri juhatamine ja õppetöö EKP Keskkomitee Vabariiklikus Parteikoolis ja Tartu Riiklikus Ülikoolis. 1965. aastast kuni tänaseni on Otto Stein meie instituudi filosoofia kateedri professor. Üliõpilaste arv, kes on olnud tema kuulajateks, ulatub üle kümne tuhande. Milline on olnud hea kuulaja filosoofia loengul?

«Hea on anda edasi filosoofilisi teadmisi, kui näen, et üliõpilased aktiivselt kaasa mõtlevad; kui tunnen, et nad tahavad sügavalt teadmisi omandada ja kui vaja — kohe kü-

Õnnitleme

sivad või avaldavad oma arvamust. Seetõttu hindan eriti väärtust pidada loenguid aspirantidele, kellel on juba üldine filosoofia-alane ettevalmistus olemas, paljudel on juba tõsist sotsiaalset küpsust ja peaaegu — soov mõista, aru saada, ise läbi mõelda ja siis omaks võtta. Kõige olulisem on, et marksistlik teadmine muutuks kuulaja veendumuseks.»

Professor Otto Steini sulest on ilmunud hulgaliselt töid filosoofia ajaloo vallast, rahvusküsimusest jne. Viimasel ajal ideoloogilise võitluse probleemidest. Mida peate kõige olulisemaks oma uurimistöös?

«Marksistliku dialektilise meetodi tähtsamaks nõudeks ühiskondlike nähtuste uurimisel on tegelikkuse ajalooline käsitlus. Nii olen ka püüdnud dialektiliselt analüüsida ideoloogilise võitluse konkreetseid küsimusi. Ja lähtudes ideoloogilise võitluse otestest ülesannetest teostada maailmavaatelist propagand- ja kasvatus-tööd. Kõige olulisemaks oma töös pean ikkagi noorte kommunistlikku kasvatamist õppetöös. Ei saagi lahutada teaduslikku uurimistööd pedagoogilisest tegevusest.»

Filosoofia kateedri pere hindab professor Otto Steini tema ausust, printsiipialust, tohutu töövõime ja energia pärast. Ja armastab teda tema enese pärast. Sest ta on lihtsalt hea inimene.

Filosoofia kateedri kollektiiv

nendid võivad täheldada taolistes hüüdlausest enesekriitika algeid, passiivset võitlust enese Minaga. Lauseliikide seisukohalt kaldutakse küsilause suunas. See on vale teooria.

Hüüdlausest küsilauseni on tegelikult pikk maa. Parimat praktilist vahendit, mis lühendab seda üüratut distantsi kirjeldatakse alljärgnevalt.

Oues on ilus talveilm. Veendumaks selles, mingem vatt-valgesse männimetsa. Seistes üksinda keset puhkavat loodust avagem oma häälepaalad ning kisagem kõige seitsme taeva poole: miks meid ei õpetatud juhtima! Viimast «a» tähte venitagem täiest kõrist seni, kuni ilmub ajukurdudesse spon-taanne küsimus — mis kuradi pärast ma siin karjun? See ongi küsimus.

Miks meid ei õpetatud juhtima? Midaagi pole parata, tuleb vastata küsimusele küsimusega: mida tähendab juhtima? Olles ausad ning jättes kõrvale kõik teatmeteosed ja muu asjakohase kirjanduse, mõistetakse juhtimise all sisuliselt antud juhul ikkagi SUHTLEMIST. Suhtlemine mitte raalide ja robotitega, vaid suhtlemine lihtsurelike inimestega.

Selle väite tõestuseks esitame üldisest küsimusest konkreetsema variatsiooni: miks mind ei õpetatud, kuidas öelda treial Ivan Treialile, et ta koristaks pärast tööde lõppu korralikumalt oma treipingi ümbruse? Miks saatis ta mind kuradile? Ja nüüd ongi aeg süüdistada Tallinna Polütehnilist Instituuti. Mina olen ju Maa ning Tallinna Polütehnilise Instituuti pöörleb minu ümber. Minu treial, minu alma mater: nad on kohustatud seda tegema!

Seega, peegeldades medali üht külge, kätkeb küsilause endas parandamatut illegoismi ja rahvavaenulikkust. Medali teine külge räägib vastupidisest: üliarukusest, ettenägelikkust inimlikust mõistuslikkusest. Seda juhul kui küsimuse deklareri ja jõuab koheselt veendumusele öeldud küsilause täielikus idiootsuses.

Olemegi jõudnud absurdini — quod erat demonstrandum! Missugusest juhtimise õpetamisest saab rääkida, kui lugu-

pidamisväärtus juht juhivad ikkagi eeskujut kaudu. Mida suudab teha kõrgkool, kui suurte teadlaste arvates määravad inimese olemuse esimesed eluaastad. Edasi võib öelda ainult maski, sedagi vesivärvidega!

Oletame siiski, et TPI-s avatakse loengute sari juhtimisest. Töötatakse välja juhendid laboratoorsete tööde tarvis, korraldatakse seminare, konspeteeritakse klassikuid, seminarides lavastatakse tootmises ette-tulevaid tüüpilisi konfliktsituatsioone (kindlasti tekitaksid humoorikat elevust). Inimesed pole aga tüüpsõnad. Sellest tingituna läheneb konfliktide hulk lõpmatuseni, millest lavastada saab vaid tühise osa. Võimatut on selgeks õppida elu lõpmatu ebareeglipärasust.

Loengud jaguneksid kaheks: igavad ja huvitavad. Huvitavatel loengutel käiakse ja kuulatakse lihtsalt niisama, igavad jäetakse vahele. Kõik läheb tavalist rada mööda.

Tulemused viiks formaalsu-seni? Vilistlased hakkaksid kasutama uut käibelause: miks juhtimise õpetamine TPI-s on viletsalt korraldatud?

Sageli unustatakse see, mis kauges lapsepõlves ema või isa süles kuuldud: ütles alati tere, austas vanemaid inimesi, ole hea, siis on ka teised head. Need ongi juhtimise-suhtlemise põhitõed, mille taaseenutami-seks pole mõtet kulutada niigi kallist kõrgkooli õpiaega.

Pakuksin välja utoopilise idee: õpetada esteetikat (eetikat), sest nagu öeldud, lugu-pidamisväärtus juht juhivad ikkagi eeskujut kaudu. See oleks võimalus päästa inimeses, mis päästa annab.

Lõpetaksin hüüdlauseliku loosungiga: INIMESED, ÄRGE OLGE LOOMAD!

ainult ENDEL SARAPUU, KO-lõpetaja 1984

- 1 — üldistus ei hõlma kaugminevikku, kuigi loo autori on pensionini jäänud vaid kolm-kümmend kolm aastat.
- 2 — formaalne on suviste praktikate sarjas ka juhtimispraktika. Malevad seisavad eraldi, nad ei kuulu otseselt õppeprogrammi ja ei mahu selle tagutuse raamidesse.

KUNST OLLA INIMENE

VLADIMIR LEVI

Igapäevaste suhete psühholoogia, eneseteostus suhtlemises.

Ajakirjast «Studentšeski Meridian» 1984, nr. 7, 8.

JA KUI ÕPILANE ON VALMIS, SISENE ÕPETAJA. (vanast raamatust)

Algus TP-s nr. 6 ja 7

Mugava ja mängitava tunduva rolli püüame enesele teadvustamata universaalseks muuta, iga hinna eest kindlustada oma amplituud. Te kohtate elus Optimiste, Pessimiste, Moraalijungreid, Küünlakuid, Kriitikuid, Tarkpäid, Imelapsi, sadu teisi «ametikohti» ja harva juhtub, et inimene vabatahtlikult oma «ametikohtast» loobub. Asi pole siin ainult mitte kaitsva maski taha pugemises. Roll — see on ka kaitsva isend vastu: ta annab inimesele sisemise tasandi, millele inimene kohandab oma arusaamad iseendast, teab, mida endalt oodata, viies sellega minimumini käitumise sisepeinge. «Joon, mida ma tean, on parem tundmata joonest.»

Tegelikkuses on aga asi hoopis teisiti. Rollinertsus ähvardab muutuda sisemiseks vaesumiseks, liigne kitsalt mõistetud eluline roll puudutagu see siis perekondlike, tööalaseid või sotsiaal-majanduslike suhteid, muutub inimesele vabatahtlikuks vanglaks...

Kõikvõimalikud vaidlused, konfliktid ja protsessid saavad vastastikkult elujõudu rollilisest koordineerimatuses, mis võib täiesti ära võtta reaalsuse tunnetamise vormid (huumorimeeltest rääkimata).

Seesama inertsus ja koordineerimatus võivad inimesed viia vastastikkustesse valede segipaisatud süsteemi. Tihti juhtub nii juba ammu teineteise suhtes jahedate abikaasade, kes võivad küll kaua hoida ammuvõetud suhete vormist kinni, kannatades aga mõlemad silmakirjalikkuse pärast. Kestab see niikaua, kui kasvõi ainult üks pole otsustanud mängust lahkuda. Seni on aga suhted kaudsete rolliliste protestide staadiumis.

Kui me ainult alati täpselt teaksime, millises rollis parajasti esinema!

Ja kui igaüks meist teaks oma parimat rolli! Kasvõi potentsiaalsetki!

Oleks ju väga veider, kui Charlie Chaplin otsustanuks mängida filmis Don Quijote. See pole tema amplituud. Mina aga arvan, et Chaplin oleks siiski osanud mängida OMA Don Quijotet, ja ta oleks mänginud geniaalselt, olgugi et sellest poleks filmi vändatud. Kuid ometi nõustuge minuga (siis nõustun ka mina teiega) — igaüks ei kõlba igasse rolli.

Oo, loomulikult! On olemas lavalised ja elulisedki amplituud. Võtke siis arvesse kasvõi sellised pistisjad nagu kaal, varus, kehaehitus, ... Karakter, intellekt... Need kõik on meie rollide piirajad, rollilise käitumise sisse- ja väljalülitajad. Ja lisandub neile veel suur hulk teisi tegureid. Kõik need kuhjuvad kokku mingisugusesse enesealahoitusüsteemi — püümissesse, millest välja rabeleda on ka kõige parema tahtmise juures võimatu.

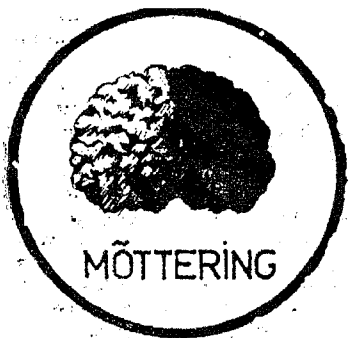
«Oudne asi see amplituud!» kaebas mulle kord näitleja, kes spetsialiseerunud kurjategijate rollidele, «igapäevases elus oled küll oma arust kena ja heasüdamlik, eeskujulik abikaasagi, kui aga kord rolli oled sattunud, enam välja ei rabele. Sinult ei oodatagi enam midagi muud, sul lihtsalt ei lubatagi enam midagi muud mängida. Nii võib lausa metsikuks muutuda.»

Pikki tunde analüüsimine tavaliselt patsientidega, mida kujutavad endast nende rollilised sisse- ja väljalülitajad, millest omakorda kujunevadki amplituud. Pilt on erakordselt kirev. Ühed küll püüavad, kuid ei suuda kuidagi välja rabeleda rollist, millesse on sattunud juba lapsepõlves ja mitte omal vabal tahtel; teised, kes on end ära kurnanud rolliummikuga, sülitavad sellele (Kriitik, Moralist, Pühhoopaat, Naljamees, Geenius), kurvastades sellega ennast ja oma lähedasi; kolmandad teevad kõik, et vanad rollid elaksid üle oma aja (Lemmiklaps, Kapriisne Naine, Range Ülemus).

Veendusin, et erinevalt teatrinäitlejatest tajub enamuse inimestest oma eluamplituudid väga segaselt ja otsivalt. «Peab», «ON vajalik», «Iseenesestki mõista», «Tuleb nii välja», «Ei või olla, et...» — see ongi kogu igapäevaste ettekujutuste ulatus. Loomulikult on ka juhtumid, kus on selgelt näha kõrvalekaldumist ühest või teisest elurollist, on ka selliseid, kus kogu amplituud saab selgeks nii öelda esimesest pilgust. Kuid psühhoteraapia praktika kolmandal aastakümnel olen jõudnud järeldusele, et inimhinges on jõud, mis aitab üle saada vanadest amplituudidest ja loob ka uusi.

Olla kõik — seda pole antud kellelegi meist, kuid igaüks on rõhkem, kui ta on.

Tõlkinud TIINA TAMMER

JUHTIMINE SÜNTAKSIS

Miks meid ei õpetatud juhtima?!

See ebamäärane meeleorganeid ärritav fraas on küllaltki populaarne TPI vilistlaste hulgas. Toodud sõnade kombinatsioon on absurdne, mille tõestamiseks ei pruugi alustada kaugele tagamaadelt. Vältimaks targutuste mõttemüraid võib alustada lihtsalt küsimuslausest endast kui lingvistilisest kategooriast.

Pole juhuslik, et fraasi lõpetavad kaks kirjamärki: hüüu- ja küsimärk, mis viitavad lause välisele kahesugusele iseloomule.

Teadagi, lause ilma küsimärgita polegi küsimus. See võib olla näiteks narivsel süüdistav ahastus — miks meid ei õpetatud juhtima! Hüüdlauseid pillatakse mitmeti: öllekrusi taga vaguralt oiates, hüsteeriliselt karjudes vabrikutes, ITP ruumides või koridorides, restoranis tuhande ühe sõna hulgas. Vallandub depressiivne enesehaletsus. Olenevalt emotsionaalsest seisundist jätkub haletsusjada, muutudes üha intaimsemaks — miks ma hakkasin jõoma, miks ta mind löi, kas ta tuleb täna minuga.

Kerge on taibata, et nendel lausetel puudub sisuline vahe, neis puudub mõte. Nad ei tingi midagi, rääkimata vastusest. Itkude harrastajad nopivad edaspidigi kannatustest mõnu, raiskavad kaasinimeste aega ja närve.

Julgen arvata, et üheksakümmend üheksa lauset (miks meid ei õpetatud juhtima) sajab tuleb kirjutada hüüumärgiga.

Kõige julgema ja elurõõmsama maailmakäsitlusega opo-

TIPIKAD SUUSA-MARATONIDEL

Oli tõeline suusatalv! Lund jätkus isegi Tallinnas ja pakasepoisid läksid liigagi agaraks. Telekast sai põnevusega vahetada suusajõude ponnistusi MM radadel. Mõni piirduski tugitoolidespordiga, hakkajamad tõttasid ise üleöö moodiläinud uisusammu proovima, kartmatumad jõudsid talve suurmaratonidele.

Oht, et külm ja külmakartlikud Tartu suusamaratoni untsu ajavad, ei läinud õnneks täide. Hea oli, sest hiljem suusatasid soomlased edukalt 25-kraadise pakasega oma 75 kilomeetrisele Finlandia-hiitl. Mida õelnuks eestlase hing, kui me oleks 16 päeva juures suusad jalast võtnud?

TPI-s igatahes on Tartu maratoni ikka tõsiselt võetud. Alates 1980. aastast, mil Tartu maratoni sai vabariiklikuks ürituseks, on TPI teenistujatest õppejõududest saanud viiel maratoni osalenutele antava «hõbesuusa» kavalerideks Väino Voltri, Pärtel Tõnspoo, Peeter Terasmaa, Eduard Tamm (NB! vanus üle 70. a.), Aho Pärlist, Peeter Plakk, Ahti Olli ja Meelis Ideon. Ornemast soost on sellele märgile lähedale jõudnud Viive Armei ja Maie Ruljand. Toodud andmed võivad olla mittetäielikud, sest TPI maratoniõitjate ajalugu alles ootab uurimist. Spordiklubi registreerimislehed ja maratoni protokollid täit selgust ei anna, sest kõik ei registreeru spordiklubi kaudu ning esineb numbrite edasiandmist.

Seekord oli Tartu maratoni tipikat, n väärtus kusaal 100 ja 200 vahel. Igatahes on tegemist ühe suurema maratoni kollektiiviga vabariigis. TPI-s käinud Lembitu Kuuse, üks

maratoni peakorraldajast, kiitis ka meie organiseeritust. Aare Joon, ise kogemustega maratoniõitja, on spordiklubi eesotsas tõepoolest paljusid maratoni sõiduga seotud probleemide püüdnud ette näha ja lahendada.

Tipikatest maratoniõitjate pere ei paistnud silma mitte ainult arvukusega. Meie hulgas olid õppeprorektor Valdek Mikkal, dekaan Olev Tapupere, kateedrijuhatajad Aadu Krevald, Ülo Rooma, Arvo Ots, Verner Kikas, TU sektori juhataja Jüri Tanner ja mitmed teised instituudis tuntud-teatud mehed. Teenistujate a/ü büroo liikmena ei saa jätta enda saba kergitamata: büroo liikmetest löi kaasa tervelt kolmandik eesotsas büroo esimehe Mare-Anne Laanega. Selles sarjas peaks see olema esikohalähedane tulemus ja väärikas järeletegemist.

Suuremaid viperusi meil ei olnud. Mõnda vedas küll alt varustus, mida alguse suures mõllus ja pikal teel ikka ette tuleb. Külm kellelegi liiga ei teinud. Mõnel õnnestus mullu saadud kohta parandada, rohkem oli vast neid, kes langesid pisut tahapoole.

Tuttavatest õppejõududest-teenistujast jäid esimese tuhande hulgast silma järgmised: 107. Jüri Räss; 300. Pärtel Tõnspoo; 442. Ants Sild; 473. Rein Nõu; 562. Ado Pallase; 662. Eeli Tiigimägi; 688. Urmas Mänd; 745. Peeter Plakk; 898. Ivar Tammeraid. Tublimad naised: 3511. Viiv Rebane; 3558. Viive Armei; 4843. Maie Ruljand. Lõpetas 3715 osavõtjat.

Maratoni vastased (küllap on neidki) võivad väita, et palju tervislikum ja rahulikum on sõita omaette loodust imetledes ja sekeldusi vältides. Selles

on oma töötera, midagi läheb suures summas kaduma. Seevastu pakub Tartu maratoni küllaga võimalusi mõõta jõudu omasuguste ja parematega, tunnetada seda erilist maratoni vaimu, mida tekitab tuhandete lumises kauguses oleva eesmärgi poole pürgijate tahe ja emotsioonid. Ainult osavõtja teab, mis tunne on seista startirakettide ootel kolonnis, mille otsi silm ei suuda haarata, ees tundidepikkune suusasõit, mille ükski minut ei sarnane teisele, sest kõik voolab, kõik muutub — nii sinu ümber, kui sinu eneses.

Vähem kui nädala pärast oli paljudel jälle maratoni rada suuskade all. XIX Tallinna võistkondlikule suusamaratoni oli TPI-st registreerunud 9 võistkonda. Meie esindusmeeskond ei saanud kõiki liikmeid stardiks kokku, ülejäänud kolm noormeeste ja üks neidude võistkond jäid vägagi tagasihoidlikele kohtadele. Ometi olid 60-ndatel aastatel TPI üliõpilased pidevalt paremate hulgas ning 1962. aastal said noormehed ja 1966. a. neid isegi esikohad.

Veteranid näitasid jälle oma sisu. Naised kaitsesid mõõdundaastast esikohta. Mullustest võitjatest olid seekord rajal Ene Laur ja Maie Ruljand. Raaja Aluvee asemel oli nüüd Aino Nurme. Tallinna maratoniõitjate nimekirja järgi saanud esikoha veel 1977. a. Toorkordki olid võistkonnas Raaja Aluvee ja Aino Nurme. Võimekaid naisi oleks meil jätkunud veel mitme auhinnaalaste kohtadele pretendeeriva võistkonna moodustamiseks. Tallinna maratoniõitjate pisut nagu karde-takse tulla. Või on naised liiga individualistid?

Meesveteranide hulgas on konkurents palju ägedam.

Seekord oli vanemaid meesveterane kokku 49 võistkonda, neist kolm TPI-st.

TPI meesveteranid on teinud Tallinna suusamaratoni aja- loo ühe ilusaima seeria. Alates 1978. aastast on pidevalt oldud esikolmikus. 1982. a. tuli ka esikoht. Alustati koosseisus Olev Tapupere, Eeli Tiigimägi ja Ülo Rooma. Siis tuli Olev Tapupere asemele Rein Nõu ja mullu vahetas Ülo Rooma väl- ja noorem mees Urmas Mänd. 1984. a. jääd mitmete vipe- ruste tõttu kolmandaks. Sel aastal olid samad mehed ees- märgiks seadnud esikoha. Selle nimel harjutati aastaringelt, suusakilomeetreid tuli igapäev ligi tuhat. Tasu ei jäänud tule- mata. Sõites 90% distantsist läbi uisusammul, kasutades oskuslikult veonööri, hoides kokku sekundeid ka joogipunk- tides, saadi esikoht. Seda küll nappi, 7 sekundilise edumaaga uue, väga võimeka konkuren- di — Tartu Autobussipargi võistkonna ees. Selle võistkon- na mehed olid Tartu maratoniõit- meie omadest kõik tublisti ees- pool, kuid kogemused ja tahe andsid võidu TPI õppejõudu- dele. Ka teised õppejõudude võistkonnad esinesid tublilt, saades 10. ja 18. koha. Silma- piiril on 1986. aasta maratoniõit-

MEELIS IDEON,
Tartu maratoni 1173.

Õnnitleme

HARRY AARELAID

Meil kõigil on oma p5ld, oma vabu, oma mõistuse ja kätega loodud tähtsimerida läbikäidud teel. Kõigil on oma päev, mil järjekordne aastatering täis- saab ja kus ka kõige tagasi- hoidlikum inimene tahes-taht- mata ja võib-olla ainult enda- misi hindavalt pilgu tagasi hei- dab. Tublile töömehele on see ärateenitud viiv, mil teisejär- guliseks saavad valatud higi, õppetöö- ja teaduspõllu kivi- klüused lapid ning igapäevane inimlik mure. Siis paistab kät- te see, mida aeg nii kergesti ei võta ja mille väärtust on raske mõõta meetri või palgarubla- ga.

Dotsent Harry Aarelaidil on selleks mahukas kirjasõna va- na ja uue ENE lehekülgedel, ajakirjade veergudel, arvuka- tes õppevahendites ning tõlke- raamatutes. See on ka paljude sadade kunagiste tudengite tä- nu, kes oma põllu harimiseks Sinult juhatast on saanud ja tarkuste juurde tee leidnud. Sa seisad oma tähtpäeval uue vao hakul nagu visa jäändrik- tamm, mille harud päeva kätte sirutuvad, võrseid ajavad ning kes kõigile tema lähedusse sat- tunuile abivalmilt varju pakub. Sa seisad seal — tagasihoidli- kult ja võib-olla tõrjuvaltki, et Sinust juttu tehakse. Vead neid ridu lugedes suunurgad- etharrilikult muigele: «Nojah. Parema treiks midagi.» Oigust! Tuleb delta asjalikult ja konk- reetselt:

Õnnitleme juubeli puhul! Palju kordaminekuid edas- pidi!

KOLLEEGID
peenmehaanika kateedrist

Täna tähistab oma 50. sünni- päeva autokateedri dotsent REIN VARVAS.

Kolleegid kateedrist soovivad palju õnne ja tervist.

INFORMATSIOONILINE TEADAANNE

Ka sel aastal tehakse Saka- la mail MALEVAT ja seda teh- takse ENDISELT HÄSTI!

Sakala regioonis on võimalik töötada ainult väga headel, ihult ja hingelt tõelistel malev- lastel.

Et vältida segadusi ja juhus- like elementide sattumist Sa- kala regiooni eriti ühtsetesse ja monoliitsetesse ridadesse, peab Sakala regiooni staap va-

jalikuks teatada: kõigis Saka- la regiooni puudutavates küsi- mustes pöörduda ainult Sakala regiooni staabi poole —

Koosseisus:

KOMANDÜR:
VAHUR KELDRIMA
(Tartu, Leningradi
mnt. 89-208,
õhtuti tel. 35-105)

KOMISSAR:
TOIVO HANSEN
(Tartu, kl. 9.00—17.00 —
tel. 35-146)

PEAINSENER:

TEET KOLTS
(Tartu, Tammsaare 8—86)

ARST:
MEHIS PÖLD

(Tartu, Leningradi
mnt. 89—201 b)

Infot saab ka ELKNU TRÜ
Komiteest (tel. 35-305, 31-968).

Kiirustage, regioon ei ole
kummist!

AINULT ÜKS KUSIMUS

Kas tagahoovi mülkateest ei saaks korralikku käimisteed, kui sinna mõned koormad kil- lustikku laiali loopida?

RAIVO LINNAS, MM-103

TUDENGID! Meie korvpalli- meeskond on taas teel Eesti meistritiitli poole. Reedel kell 18.20, laupäeval kell 15.00 (ja vajaduse korral ka püha- päeval kell 11.00) on «Kalevi» spordihallis esikohamängud «Standardiga». KÕIK KAASA ELAMA!

NB!

Nõusoleku vastata lugejate küsimustele rubriigis «Meie oma foorum» on andnud Üliõpilasklubi direk- tor OLAVI PIHLAMÄGI. Küsimusi Olavi Pihla- mäele ootame ajalehe toimetusse (III-204) kuni 30. aprillini. Vastused avaldame rubriigis «Meie oma foorum» maikuu ajalehes «Tallinna Polütehnik».

VAIKO VOOREMAA — EUROOPA MEISTRİKULLA- JA KARİKAVÖITJA + NSV LIIDU MEISTER.

Rootsis toimunud Euroopa karika- ja meistrivõistlustelt jääpurjetamise DN-klassis naa- ses kahekordse võiduga TPI kolmanda kursuse majandus- teaduskonna tudeng Vaiko Voo- remaa.

Kas võit tuli raskelt? Piri- tal toimunud pressikonverent- sil arvas Vaiko ise, et kergelt see ei tulnud küll.

«Murelikuks tegi kohalik il- mastik ja reljeef kõrge järve- kaldaga, mis takistas tuule

«püüdmist». Esimene sõit pol- nud lootustandev, kuid järgmi- sed laabusid normaalselt. Võit- singi. Kuid kindlust karikas- mulle ei sisendanud, vastu as- maks Euroopa meistrivõistlus- tele. Tuulevaikus ja lumesadu muutsid mind rahutuks. Teisel päeval sain aga julgust juurde ja kolmandal sõidul olin tõus- nud juba esikolmikusse. Kõik klappis ja finišeerisin koos põ- hikonkurendiga. Nii see tuli- gi!»

SILJA JOON
TPI Spordiklubi

«TALLINNA POLÜTEHNİK»
«ТАЛЛИНСКИЙ ПОЛИТЕХНИК»

Trükkikoda «Ühiselu», Tallinn, Pikk t. 40/42. Organ partkoma, rektorata, komiteeta ЖКСМЭ и профкома Таллинского политехнического института «Таллинский поли- техник». Типография «Южиселу», Linn, 40/42.
Toimetuse address: 200026 Tallinn, Ehitajate tee 5, TPI, 3. hoone, tuba 204, tel. 537-261.
Адрес редакции: 200026 Таллин, Эхитайте тее 5, ТПИ 3 корпус, комната 204, тел. 537-261.

Tell. nr. 1798
MB-04123

Vastutav toimetaja
G. HAZAK